

Dokument ten służy wyłącznie do celów informacyjnych i nie ma mocy prawnej. Unijne instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego treść. Autentyczne wersje odpowiednich aktów prawnych, włącznie z ich preambułami, zostały opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej i są dostępne na stronie EUR-Lex. Bezpośredni dostęp do tekstów urzędowych można uzyskać za pośrednictwem linków zawartych w dokumencie

► **B**   **ZALECENIE EUROPEJSKIEJ RADY DS. RYZYKA SYSTEMOWEGO**

z dnia 15 grudnia 2015 r.

w sprawie oceny skutków transgranicznych oraz dobrowolnej wzajemności środków polityki makroostrożnościowej

(ERRS/2015/2)

(2016/C 97/02)

(Dz.U. C 97 z 12.3.2016, s. 9)

zmienione przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
► <u>M1</u>	Zalecenie Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego z dnia 24 marca 2016 r.	C 153	1	29.4.2016
► <u>M2</u>	Zalecenie Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego z dnia 24 czerwca 2016 r.	C 290	1	10.8.2016
► <u>M3</u>	Zalecenie Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego z dnia 20 października 2017 r.	C 431	1	15.12.2017
► <u>M4</u>	Zalecenie Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego z dnia 8 stycznia 2018 r.	C 41	1	3.2.2018

▼B**ZALECENIE EUROPEJSKIEJ RADY DS. RYZYKA SYSTEMOWEGO**

z dnia 15 grudnia 2015 r.

w sprawie oceny skutków transgranicznych oraz dobrowolnej wzajemności środków polityki makroostrożnościowej

(ERRS/2015/2)

(2016/C 97/02)

SEKCJA 1

ZALECENIA

Zalecenie A – Ocena skutków transgranicznych własnych środków polityki makroostrożnościowej odpowiednich organów

1. Zaleca się, aby przed przyjęciem własnych środków polityki makroostrożnościowej odpowiednie organy aktywujące dokonywały oceny skutków transgranicznych ich wdrożenia. Ocenie poddawane powinny być przynajmniej kanały przenoszenia funkcjonujące w związku z korektami z tytułu ryzyka oraz arbitrażem regulacyjnym, przy użyciu metodologii wskazanej w rozdziale 11 Podręcznika ERRS ⁽¹⁾.
2. Zaleca się, aby odpowiednie organy aktywujące dokonywały oceny możliwych:
  - a) skutków transgranicznych (przenoszenia działalności i arbitrażu regulacyjnego) wdrożenia środków polityki makroostrożnościowej w ich jurysdykcji; oraz
  - b) skutków transgranicznych proponowanych środków polityki makroostrożnościowej w odniesieniu do innych państw członkowskich oraz jednolitego rynku.
3. Zaleca się, aby odpowiednie organy aktywujące monitorowały przynajmniej raz w roku materializowanie się oraz ewolucję skutków transgranicznych wprowadzonych przez nie środków polityki makroostrożnościowej.

Zalecenie B – Powiadamianie oraz wnioski o wzajemność w odniesieniu do własnych środków polityki makroostrożnościowej odpowiednich organów

1. Zaleca się, aby odpowiednie organy aktywujące powiadamiały ERRS o środkach polityki makroostrożnościowej niezwłocznie po ich przyjęciu i nie później niż dwa tygodnie po ich przyjęciu. Powiadomienia powinny zawierać ocenę skutków transgranicznych oraz konieczności wzajemności ze strony innych odpowiednich organów. Odpowiednie organy aktywujące przekazują te informacje w języku angielskim, przy użyciu wzorów opublikowanych na stronie internetowej ERRS.

▼M3

2. W przypadku uznania wzajemności ze strony pozostałych państw członkowskich za konieczną dla zapewnienia skutecznego funkcjonowania odpowiednich środków zaleca się, aby odpowiednie organy aktywujące przekazywały ERRS, wraz z powiadomieniem o danym środku, wniosek o wzajemność. Wniosek taki powinien zawierać propozycję prognozy istotności.

▼B

3. W przypadku aktywowania środków polityki makroostrożnościowej przed przyjęciem niniejszego zalecenia lub w przypadku gdy

⁽¹⁾ Dostępny na stronie internetowej ERRS pod adresem www.esrb.europa.eu.

▼ B

wzajemność nie była uznana za konieczną w momencie wprowadzenia środków, ale odpowiedni organ aktywujący następnie zdecydował, że taka wzajemność stała się konieczna, zaleca się, aby odpowiednie organy aktywujące przekazywały ERRS wniosek o wzajemność.

Zalecenie C – Wzajemność w odniesieniu do środków polityki makroostrożnościowej innych odpowiednich organów**▼ M4**

1. Zaleca się, aby odpowiednie organy zapewniały wzajemność w odniesieniu do środków polityki makroostrożnościowej przyjętych przez inne odpowiednie organy, co do których ERRS zaleca wzajemność. Zaleca się odwzajemnienie następujących środków, wymienionych w załączniku:

Estonia:

- bufor ryzyka systemowego w wysokości 1 % stosowany na podstawie art. 133 dyrektywy 2013/36/UE do krajowych ekspozycji wszystkich instytucji kredytowych działających na podstawie zezwolenia na prowadzenie działalności w Estonii,

Finlandia:

- 15-procentowa wartość minimalna średniej wagi ryzyka w odniesieniu do mieszkaniowych kredytów hipotecznych zabezpieczonych hipoteką na jednostkach mieszkaniowych w Finlandii, stosowana zgodnie z art. 458 ust. 2 lit. d) pkt (vi) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 do instytucji kredytowych działających na podstawie zezwolenia na prowadzenie działalności w Finlandii i stosujących metodę rankingów wewnętrznych (IRB) do obliczania regulacyjnych wymogów kapitałowych.

▼ B

2. Zaleca się, aby odpowiednie organy zapewniały wzajemność w odniesieniu do środków polityki makroostrożnościowej wskazanych w niniejszym zaleceniu poprzez wdrożenie takiego samego środka polityki makroostrożnościowej jak ten, który został wdrożony przez organ aktywujący. W przypadku gdy ten sam środek polityki makroostrożnościowej nie jest dostępny zgodnie z ustawodawstwem krajowym, zaleca się, aby odpowiednie organy zapewniły wzajemność, po konsultacji z ERRS, poprzez przyjęcie środka polityki makroostrożnościowej dostępnego w danej jurysdykcji o najbardziej równoważnym skutku w stosunku do aktywowanego środka polityki makroostrożnościowej.
3. O ile nie zaleca się dochowania konkretnego terminu w związku ze wzajemnością środka polityki makroostrożnościowej, zaleca się, aby odpowiednie organy przyjęły wzajemne środki polityki makroostrożnościowej nie później niż w terminie trzech miesięcy od opublikowania ostatnich zmian do niniejszego zalecenia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. O ile to możliwe, przyjęte oraz wzajemne środki powinny mieć taką samą datę aktywacji.

Zalecenie D – Powiadamianie o wzajemności w odniesieniu do środków polityki makroostrożnościowej innych odpowiednich organów

Zaleca się, aby odpowiednie organy powiadamiały ERRS o zapewnianiu wzajemności w odniesieniu do środków polityki makroostrożnościowej innych odpowiednich organów. Powiadomienia powinny być przesyłane nie później niż w terminie miesiąca od przyjęcia środka wzajemnego. Organ powiadamiający przekazuje te informacje w języku angielskim, przy użyciu wzoru opublikowanego na stronie internetowej ERRS.

SEKCJA 2

IMPLEMENTACJA

1. Interpretacja

Użyte w niniejszym zaleceniu wyrażenia oznaczają:

- a) „aktywacja” – zastosowanie środka polityki makroostrożnościowej na poziomie krajowym;
- b) „przyjęcie” – decyzję podjętą przez odpowiedni organ dotyczącą wprowadzenia, objęcia wzajemnością lub zmiany środka polityki makroostrożnościowej;
- c) „usługa finansowa” – usługę o charakterze bankowym, kredytowym, ubezpieczeniowym, związaną z indywidualną emeryturą, inwestycyjnym lub płatniczym;
- d) „środek polityki makroostrożnościowej” – każdy środek ukierunkowany na zapobieganie ryzyku systemowemu w rozumieniu art. 2 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1092/2010 lub jego ograniczanie oraz przyjęty lub aktywowany przez odpowiedni organ zgodnie z prawem Unii lub prawem krajowym;
- e) „powiadomienie” – pisemne zawiadomienie ERRS w języku angielskim przez odpowiednie organy, w tym przez EBC, zgodnie z art. 9 rozporządzenia (UE) nr 1024/2013, dotyczące środka polityki makroostrożnościowej zgodnie m.in. z art. 133 dyrektywy 2013/36/UE i art. 458 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, które może stanowić wniosek państwa członkowskiego o wzajemność zgodnie m.in. z art. 134 ust. 4 dyrektywy 2013/36/UE i art. 458 ust. 8 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- f) „wzajemność” – układ, na mocy którego odpowiedni organ w jednej jurysdykcji stosuje ten sam środek polityki makroostrożnościowej, jaki został ustalony przez odpowiednie organy aktywujące w innej jurysdykcji lub jemu równoważny, w odniesieniu do wszelkich instytucji finansowych znajdujących się w jego jurysdykcji, kiedy mają one ekspozycję na takie samo ryzyko w tej innej jurysdykcji;
- g) „odpowiedni organ aktywujący” – odpowiedni organ odpowiedzialny za stosowanie środka polityki makroostrożnościowej na poziomie krajowym;
- h) „odpowiedni organ” – organ, któremu powierzono przyjęcie lub aktywację środków polityki makroostrożnościowej, w tym:
  - (i) wyznaczony organ zgodnie z rozdziałem 5 dyrektywy 2013/36/UE i art. 458 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, właściwy organ w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 40 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, EBC zgodnie z art. 9 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1024/2013; lub
  - (ii) organ makroostrożnościowy o celach, ustaleniach, uprawnieniach, wymogach w zakresie odpowiedzialności i innych cechach wskazanych w zaleceniu Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego ERRS/2011/3 ⁽¹⁾;

⁽¹⁾ Zalecenie Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego z dnia 22 grudnia 2011 r. w sprawie mandatu makroostrożnościowego organów krajowych (ERRS/2011/3) (Dz.U. C 41 z 14.2.2012, s. 1).

▼ M3

- i) „próg istotności” – próg ilościowy, poniżej którego ekspozycja indywidualnego dostawcy usług finansowych na zidentyfikowane ryzyko makroostrożnościowe w jurysdykcji, w której organ aktywujący stosuje środek polityki makroostrożnościowej, może być uznana za nieistotną.

▼ B

2. Wylączenia

▼ M3

1. Odpowiednie organy mogą wyłączyć indywidualnego dostawcę usług finansowych podlegającego ich jurysdykcji z obowiązku stosowania określonego wzajemnego środka polityki makroostrożnościowej, jeżeli dostawca taki ma nieistotne ekspozycje na zidentyfikowane ryzyko makroostrożnościowe w jurysdykcji, w której odpowiedni organ aktywujący stosuje przedmiotowy środek polityki makroostrożnościowej (zasada *de minimis*). Odpowiednie organy informują ERRS o takich wyłączeniach przy użyciu wzoru służącego do powiadamiania o środkach wzajemnych opublikowanego na stronie internetowej ERRS.

Na potrzeby stosowania zasady *de minimis* ERRS rekomenduje próg istotności na podstawie propozycji odpowiedniego organu aktywującego przedstawionej zgodnie z sekcją 1, zalecenie B(2). Kalibracja progu powinna bazować na najlepszych praktykach ustanowionych przez ERRS. Próg istotności jest rekomendowaną maksymalną wartością progową. Odpowiednie organy przyjmujące środki wzajemne mogą zastosować rekomendowaną wartość progową, ustanowić, w odpowiednich przypadkach, niższą wartość progową dla swojej jurysdykcji lub zapewnić wzajemność w odniesieniu do środka bez stosowania progu istotności. Stosując zasadę *de minimis*, organy powinny monitorować, czy nie dochodzi do przenoszenia działalności i arbitrażu regulacyjnego i, jeżeli to niezbędne, zamykać lukę prawną.

▼ B

2. W przypadku gdy odpowiednie organy odwzajemnią i ujawnią dany środek, zanim objęcie go wzajemnością zostanie zalecone w niniejszym zaleceniu, nie ma potrzeby zmiany środka wzajemnego, nawet jeśli różni się on od środka wdrożonego przez organ aktywujący.

3. Terminy i sprawozdawczość

1. Odpowiednie organy informują ERRS oraz Radę o działaniach podjętych w odpowiedzi na niniejsze zalecenie lub we właściwy sposób uzasadniają niepodjęcie takich działań. Sprawozdania podlegają przesyłaniu co dwa lata, a pierwsze z nich podlega przesyłaniu do dnia 30 czerwca 2017 r. Sprawozdania powinny zawierać co najmniej:

- a) informacje dotyczące treści i czasu podjętych działań;
- b) ocenę funkcjonowania podjętych działań z perspektywy celów niniejszego zalecenia;
- c) szczegółowe uzasadnienie wyłączeń przyznanych zgodnie z zasadą *de minimis*, a także braku działań lub odejścia od niniejszego zalecenia, w tym wszelkich opóźnień.

▼ B

2. W przypadku wspólnej odpowiedzialności odpowiednie organy powinny współpracować ze sobą w celu terminowego przekazania wymaganych informacji.
3. Zachęca się odpowiednie organy do informowania ERRS o projektowanych środkach polityki makroostrożnościowej w najwcześniejszym możliwym terminie.
4. Wzajemny środek polityki makroostrożnościowej uważa się za równoważny, jeżeli, w zakresie, w jakim to możliwe:
  - a) ma on ten sam skutek gospodarczy;
  - b) ma on ten sam zakres zastosowania; oraz
  - c) przewiduje on te same konsekwencje (sankcje) w przypadku niezastosowania się do niego.

▼ M3**4. Zmiany niniejszego zalecenia**

Rada Generalna zdecyduje o konieczności wprowadzenia zmian do niniejszego zalecenia. Zmiany takie dotyczą w szczególności wszelkich dodatkowych lub zmienionych środków polityki makroostrożnościowej mających zostać objętych wzajemnością zgodnie z zaleceniem C oraz związanych z nimi załączników zawierających informacje dotyczące danego środka, w tym progu istotności ustalonego przez ERRS. Jeżeli realizacja jednego lub większej liczby zaleceń wymaga podjęcia inicjatyw ustawodawczych, Rada Generalna może także przedłużyć terminy określone w punktach poprzedzających. W szczególności Rada Generalna może podjąć decyzję o zmianie niniejszego zalecenia po dokonaniu przez Komisję Europejską rewizji zasad dotyczących obowiązkowego uznawania zgodnie z prawem Unii lub na podstawie doświadczenia zdobytego podczas funkcjonowania układu o dobrowolnej wzajemności, o którym mowa w niniejszym zaleceniu.

▼ B**5. Monitorowanie i ocena**

1. Sekretariat ERRS:
  - a) udziela pomocy odpowiednim organom poprzez ułatwianie koordynacji składania sprawozdań, dostarczanie odpowiednich wzorów oraz, w razie potrzeby, szczegółowe określanie procedury i terminów w odniesieniu do zapewniania zgodności z niniejszym zaleceniem;
  - b) weryfikuje zapewnianie zgodności z niniejszym zaleceniem przez odpowiednie organy, w tym zapewnia im wsparcie na ich wnioski, oraz przekazuje sprawozdania dotyczące zgodności Radzie Generalnej.
2. Rada Generalna ocenia działania odpowiednich organów i przedstawiane przez nich uzasadnienia oraz, w razie potrzeby, stwierdza nieodpowiednie zastosowanie się do niniejszego zalecenia lub brak odpowiedniego uzasadnienia przez odpowiednie organy niepodjęcia przez nie działań.

▼ **M4***ZAŁĄCZNIK***Estonia****Bufor ryzyka systemowego w wysokości 1 % stosowany na podstawie art. 133 dyrektywy 2013/36/UE do krajowych ekspozycji instytucji kredytowych działających na podstawie zezwolenia na prowadzenie działalności w Estonii.****I. Opis środka**

1. Środek zastosowany przez Estonię jest buforem ryzyka systemowego w wysokości 1 % zastosowanym na podstawie art. 133 dyrektywy 2013/36/UE do krajowych ekspozycji instytucji kredytowych działających na podstawie zezwolenia na prowadzenie działalności w Estonii.

II. Wzajemność

2. W przypadku państw członkowskich, które wdrożyły art. 134 dyrektywy 2013/36/UE do prawa krajowego, zaleca się, aby odpowiednie organy zapewniły wzajemność wprowadzonego przez Estonię środka do zlokalizowanych w Estonii ekspozycji instytucji działających na podstawie zezwoleń na działalność w danym kraju, zgodnie z art. 134 ust. 1 dyrektywy 2013/36/UE. Na potrzeby niniejszego punktu stosuje się termin określony w zaleceniu C(3).
3. W przypadku państw członkowskich, które nie wdrożyły art. 134 dyrektywy 2013/36/UE do prawa krajowego, zaleca się, aby odpowiednie organy zapewniły wzajemność wprowadzonego przez Estonię środka do zlokalizowanych w Estonii ekspozycji instytucji działających na podstawie zezwoleń na działalność w danym kraju, zgodnie z zaleceniem C(2). Zaleca się, aby odpowiednie organy przyjęły zbliżone środki w ciągu sześciu miesięcy.

Finlandia**Specyficzny dla instytucji kredytowej 15-procentowy poziom minimalny średniej wagi ryzyka dla kredytów zabezpieczonych hipoteką na jednostkach mieszkaniowych w Finlandii, mający zastosowanie do instytucji kredytowych stosujących metodę rankingów wewnętrznych (IRB) zgodnie z art. 458 ust. 2 lit. d) pkt (vi) rozporządzenia (UE) nr 575/2013.****I. Opis środka**

1. Fiński środek, stosowany zgodnie z art. 458 ust. 2 lit. d) pkt (vi) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, obejmuje specyficzną dla instytucji kredytowej wartość minimalną średniej wagi ryzyka w wysokości 15 % na poziomie portfela dla kredytów zabezpieczonych hipoteką na jednostkach mieszkaniowych w Finlandii, dotyczącą instytucji kredytowych stosujących metodę rankingów wewnętrznych (IRB).
2. Uzupełnieniem tego środka jest próg istotności w wysokości 1 mld EUR ekspozycji na rynek mieszkaniowych kredytów hipotecznych w Finlandii, mający na celu sterowanie potencjalnym stosowaniem zasady *de minimis* przez państwa członkowskie zapewniające wzajemność.

II. Wzajemność

3. Zgodnie z art. 458 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 zaleca się, aby właściwe organy zainteresowanych państw członkowskich zapewniły wzajemność w odniesieniu do fińskiego środka i stosowały go do należących do instytucji kredytowych stosujących metodę rankingów

▼ M4

wewnętrznych (IRB) portfeli detalicznych kredytów hipotecznych zabezpieczonych na jednostkach mieszkaniowych w Finlandii, udzielonych przez zlokalizowane w Finlandii oddziały działające na podstawie zezwolenia udzielonego w Finlandii. Na potrzeby niniejszego punktu stosuje się termin określony w zaleceniu C(3).

4. Zaleca się także, aby właściwe organy odwzajemniły fiński środek i stosowały go do należących do instytucji kredytowych stosujących metodę ratingów wewnętrznych (IRB) portfeli detalicznych kredytów hipotecznych zabezpieczonych na jednostkach mieszkaniowych w Finlandii, udzielonych bezpośrednio transgranicznie przez instytucje kredytowe z siedzibą w swoich odpowiednich jurysdykcjach. Na potrzeby niniejszego punktu stosuje się termin określony w zaleceniu C(3).
5. Zgodnie z zaleceniem C(2) zaleca się, aby odpowiednie organy – po zasięgnięciu opinii ERRS – stosowały dostępne w ich jurysdykcjach środki polityki makroostrożnościowej mające najbardziej zbliżony efekt do opisanej powyżej wzajemności, w tym poprzez przyjęcie środków i kompetencji nadzorczych określonych w tytule VII, rozdziale 2, sekcji IV dyrektywy 2013/36/UE. Zaleca się, aby odpowiednie organy przyjęły zbliżone środki w ciągu czterech miesięcy.
6. Jeżeli nie ma instytucji kredytowych stosujących metodę ratingów wewnętrznych (IRB), działających na podstawie zezwolenia udzielonego w innych zainteresowanych państwach członkowskich, posiadających oddziały zlokalizowane w Finlandii lub świadczących usługi finansowe bezpośrednio w Finlandii i mających ekspozycje na fińskim rynku kredytów hipotecznych w wysokości co najmniej 1 mld EUR, wówczas właściwe organy zainteresowanych państw członkowskich mogą podjąć decyzję o nieodwzajemnianiu środka zgodnie z sekcją 2.2.1 zalecenia ERRS/2015/2. W takim przypadku właściwe organy powinny monitorować istotność ekspozycji, przy czym zaleca się, aby odwzajemniły środek, gdy któraś z instytucji kredytowych stosujących metodę ratingów wewnętrznych (IRB) przekroczy próg 1 mld EUR.

III. Próg istotności

7. Zgodnie z sekcją 2.2.1 zalecenia ERRS/2015/2 właściwe organy zainteresowanego państwa członkowskiego mogą udzielić wyłączeń indywidualnym instytucjom kredytowym stosującym metodę ratingów wewnętrznych (IRB) posiadającym portfele detalicznych kredytów hipotecznych zabezpieczonych na jednostkach mieszkaniowych w Finlandii poniżej progu istotności wynoszącego 1 mld EUR. W takim przypadku właściwe organy powinny monitorować istotność ekspozycji, przy czym zaleca się, aby odwzajemniły środek w momencie przekroczenia przez instytucję kredytową stosującą metodę ratingów wewnętrznych (IRB) progu istotności wynoszącego 1 mld EUR.